

Ved loven foretoges en række betydningsfulde ændringer i lov om skattefri afskrivninger m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 267 af 15. juni 1967.

De mest omfattende af ændringerne angår reglerne om *afskrivning på bygninger og særlige installationer i bygninger*. På grundlag af en flertalsindstilling fra det afskrivningsudvalg, der er nedsat under finansministeriet, er hele lovens afsnit IV ændret.

Ændringerne angår dels området for bygningsafskrivningerne, dels afskrivningsmetoden og endelig reglerne om den skattemæssige behandling af fortjeneste og tab ved afhændelse eller nedrivning af bygninger.

Området for bygningsafskrivningerne er efter de tidligere gældende regler afgrænset på den måde, at der kun kan afskrives på en bygning, når den er udsat for et sådant fysisk slid, at værdien ikke kan opretholdes ved normal vedligeholdelse. De nye regler er udformet ud fra det hovedsynspunkt, at ikke blot erhvervsbygningernes værdiforringelse som følge af fysisk slid, men også deres værdiforringelse som følge af teknisk-økonomisk forældelse skal tages i betragtning. Afskrivningsretten er derfor udvidet, så den foruden de landbrugs-, industri-, håndværks- og lagerbygninger m. v., som i dag er afskrivningsberettigede, kommer til at omfatte yderligere 3 hovedområder.

Det drejer sig for det første om en mindre gruppe industri- og håndværksbygninger, som ikke har været afskrivningsberettigede ud fra kriteriet fysisk forringelse.

For det andet udvides afskrivningsretten til at omfatte alle lagerbygninger. Det betyder, at en del lagerbygninger, hvorpå der hidtil ikke har kunnet afskrives, kommer med.

For det tredje skal der kunne afskrives på butikbygninger. De har hidtil som altovervejende hovedregel ikke været afskrivningsberettigede.

Derimod er der ikke indført afskrivningsret for beboelsesbygninger og i almindelighed heller ikke for kontorbygninger. Der skal dog kunne afskrives på kontorbygninger og kontorlokaler, der er beliggende sammen med afskrivningsberettigede